

Pályázat

a szentesi

Horváth Mihály Gimnázium

intézményvezetői tisztségére

Jóth Tamás József

2022

Szakmai önéletrajz

Név: Tóth Tamás József

Született: Szentesen, 1974. március 23-án

Családi állapot: nős, három gyermekes

Középiskolai tanulmányok, érettségi:

1988 – 1992: Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

Egyetemi tanulmányok, illetve végzettségek:

1992 – 1997: kémia szakos középiskolai tanár, József Attila Tudományegyetem, Szeged

1994 – 1999: vegyész, József Attila Tudományegyetem, Szeged

1994 – 1996: református vallástanár, Debreceni Református Hittudományi Egyetem Vallás-
nári Tanszéke, Szeged

2010 – 2012: pedagógus szakvizsga: szakvizsgázott pedagógus a természettudományi tudás
értékelése területén, SzTE BTK Neveléstudományi Intézete, Szeged

2013 – 2015: pedagógus szakvizsga: közoktatási vezető, SzTE Juhász Gyula Ped. Kar, Szeged

Egyéb végzettség:

szaktanácsadó – kémia (2014)

emelt szintű érettségi vizsgáztatói képzés kémiából (2004)

érettségi elnöki képzés (2010)

vízitúra-vezető (1993)

Nyelvtudás: angol B2 (középfokú „C” típusú (komplex) nyelvvizsga)

Számítástechnikai ismeretek: Word, Excel, PowerPoint, SPSS, Internet használat

Jogosítvány: A és B kategória (1991)

Munkahelyek:

1999-2000: SzTE TTK Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszék, polgári katonai szolgálat

2000-2012: középiskolai tanár, Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

2012-2022: intézményvezető, Horváth Mihály Gimnázium, Szentes

A szakmai önéletrajz részletezése

1992-ben érettségiztem Szentesen, a Horváth Mihály Gimnáziumban. Az itt eltöltött négy diákév meghatározó volt mind tanulmányaim, mind iskolámhoz való kötődésem szempontjából. Mivel édesanyám és testvérei, mind a nyolcan itt érettségiztek, számomra ez az intézmény a szó szoros és átvitt értelmében is Alma Mater.

Az érettségi után felvételt nyertem a mai SzTE elődje, a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karának kémia tanári szakára, majd később felvettem mellé a vegyész szakot, így kémiából tanári, valamint kutató diplomát is szereztem. Időközben lehetőség nyílt rá, így alapképzéseimmel párhuzamosan 1994-ben beiratkoztam a DRHE református vallás tanári szakára az esti tagozaton, ahol 1996-ban diplomáztam. Ez a képzés jó alapokat, majd később lehetőséget is adott az etika tantárgy tanításához. Egyetemi tanulmányaim során kialakult az a meggyőződés, hogy az élet célját/céljait illetően a természettudományok, valamint az ún. humán tudományok egy irányba mutatnak.

Tanulmányaim után, 1999-ben az utolsók között megkaptam sorkatonai behívómat, és élvén a törvény adta lehetőséggel, a polgári katonai szolgálatot választottam. Korábbi tanulmányaim színhelyén, a SzTE Szervetlen és Analitikai Kémiai Tanszékén kaptam polgári szolgálatos állást, ahol főként kutatómunkát végeztem, azonban besegítettem a hallgatói laboratóriumi gyakorlatok tartásába is. Ez alatt az egy év alatt tehát betekinthesem a kutatói, valamint a tanári hivatásba is, és habár mindkettőben sok szépséget találtam, a tanév végére egyértelműen tudtam, hogy nem anyagokkal, hanem emberekkel szeretnék foglalkozni életem során. Épp ekkor hirdettek kémia tanári állást volt középiskolámban, amit megpályáztam és elnyertem. 2000 őszétől 4 hónapon át még polgári szolgálatos katonaként tanítottam, így hivatalosan 2001 januárjától kerültem állásba. Az órarendi órák mellett szakköröket is tartottam, melyekre mindig volt bőven jelentkező, főként a biológia tagozatos diákok közül. Igény mutatkozott rá, hogy a biológia tagozatos diákok több kémiát tanuljanak, így először fakultatív tantárgyként vették fel a harmadikos-negyedikes diákok a kémiát. 2002 őszén tartottam az első „Látványos kémiai kísérletek” című előadást, melyre több, mint 100, környékbeli általános iskolás diák volt kíváncsi, és amit azóta hagyományosan minden ősszel megrendezünk. Az igények városszerte, valamint a környező települések általános iskoláiban olyannyira erősek voltak az iránt, hogy a biológia mellett indítsunk biológia-kémia tagozatot, hogy a 2003/2004-es tanévtől beindult a biológia mellett a biológia-kémia tagozat, két év múlva pedig a kettőt összevontuk, és csak a biológia-kémia tagozat indult, hiszen minden biológiát

tanuló diáknak a tapasztalatok szerint szüksége volt a magasabb kémiai műveltségre a felső-
oktatási tanulmányok során. Így éledt újjá a nyolcvanas években még létező, de időközben
megszűnt kémia tagozat biológia-kémia tagozat formájában, amelynek végén diákjaink siker-
rel érettségiznek közép- és emelt szinten, illetve tanulnak tovább a különféle szakirányokba,
és minden évben bejutunk a különféle tanulmányi versenyek országos döntőjébe. A biológia-
kémias osztályok – melyekben a tagozat általában a matematika-fizika tagozattal van párban –
tanulmányi eredményük alapján az esetek többségében évfolyamelsők, és a diákok sok eset-
ben nemcsak a természettudományok területén mutatnak kiemelkedő műveltséget.

A 2001/2002-es tanévtől a szolnoki székhelyű Curie Tehetséggondozó és Oktatásfej-
lesztő Alapítvány felkérésére a Curie Környezetvédelmi Emlékverseny területi központja lett
a HMG, ahol a 9-10. évfolyam körzetvezetője lettem. A Curie Alapítvány a tíz évi tehetség-
gondozó munkáért a Curie Emlékérem kitüntetésben részesített 2011-ben.

A természettudományi munkaközösség vezetőjévé választottak 2003-ban. Hagyo-
mányteremtő jelleggel ekkortól szerveztük az első kötetlen – csapatépítő jellegű - munkakö-
zösségi összejevetelt, melyet azóta minden évben megtartunk. Ennek az innovációnak a célja
az volt, hogy a munkaközösségen belül javuljanak, mélyüljenek az emberi kapcsolatok, a
kommunikáció, hiszen ez véleményem szerint a közös munka eredményességét alapvetően
meghatározza.

Osztályfőnökként két osztályt vezettem el az érettségiig, mindkettő biológia-kémia,
illetve matematika tagozatos volt. Bejártuk velük Erdély legeldugottabb részeit, erdei iskolát
szerveztünk (mint az összes biológia-kémia tagozatos osztálynak), vízitúrákon is részt vet-
tünk. Itt említeném meg, hogy a 2001-2003. években másik két túravezető kollégámmal
együtt megszerveztük a Vízi Nagykör túrát, mindhármunknál 25-30 diákkal teljesítettük a
Vízi Nagykör kb. 780 km-es szakaszát (Rába – Duna – Sió – Balaton), ekkoriban évente kb.
75-80 gimnazista diák vett részt évente a három turnust kitöltő vízitúrán. Néhány évre a
gyermekeim születése miatt abba hagytam a túraszervezést, mostanában inkább kisebb szaka-
szokat érintő, időben is rövidebb túrákat szervezünk, és jóval szűkebb közösségek részére,
ami általában egy-két osztály diákjait érinti csak. Aki már egyszer is volt vízitúrázni, az
egyetért azzal, hogy ez a legjobb nyári szabadidős tevékenységek egyike, hiszen rendkívüli
élményt jelent, és szinte fillérekből kihozható a túra, hiszen iskolánknak saját túrakenu állo-
mánya van, melyet kollégáimmal sok esetben saját kezűleg javítgatunk, tartunk karban.

A 2003/2004-es tanévtől – annak 11. évfolyamon történő bevezetésétől – kezdve ta-
nítottam az emberismeret és etika tantárgyat hét éven keresztül, melynek megjelenése hiány-
pótló volt. Ennek az azóta is sokat támadott tantárgynak a keretein belül nagy jelentőséget

tulajdonítok az egészséges énkép, az önismeret, valamint az emberi kapcsolatok témaköreinek, hiszen beteg társadalmunk megújulása, megváltozása nem kezdődhet máshol, csak az iskolában. A tantárgyhoz kapcsolódóan fakultatív programként 2005-ben szerveztem először börtönlátogatást, ahová a végzős évfolyam kb. harmada el szokott jönni, ez a program azóta is rendszeresen megszervezésre kerül – kivéve az utóbbi két esztendőt -, és a résztvevők szerint igen emlékezetes és elgondolkodtató. Egy-egy ilyen ún. „kulcsélmény” nagyot fordíthat az ember gondolkodásán. Hiszen mindannyian gyakran hibázunk, mi felnőttek is, talán még a diákoknál is többet. A nagy kérdés az, hogy hajlandóak vagyunk-e felismerni, belátni és újra-gondolni a változtatást igénylő dolgokat, megfelelő módon beszélni a vélt vagy valós problémákról, ami a fejlődés és jó irányú haladás legfőbb sarokköve úgy egyéni, mint közösségi szinten.

2010-2012 között végeztem a SzTE BTK Neveléstudományi Tanszékén a természet-tudományos tudás mérés-értékelésére felkészítő, pedagógus szakvizsgát adó képzésemet. Ez irányú tanulmányaim során jártasságot szereztem az empirikus pedagógiai vizsgálatok, a tudásszint- és egyéb mérések tervezésében, kivitelezésében, valamint statisztikai alapú egzakt kiértékelésében, a kapott eredmények interpretálásában. Egy fontos tényezőt említenék, amely saját tapasztalatom alapján is a legmeghatározóbb egy iskola eredményessége szempontjából. A különböző vizsgálatok során mérési eredményekkel alátámasztva is megállapította a tudomány, ami a pedagógia berkein belül már régóta ismert dolog, hogy mitől lesz egy iskola valóban eredményes, vagyis mitől függ a legnagyobb mértékben a *pedagógiai hozzáadott érték* a rendkívül sokféle, számításba vehető körülmény közül. Ez a két dolog pedig a munkafegyver, és a jó tanár-diák kapcsolat. Vagyis nem lehet eredményesen dolgozni, tanulni, ha nincs rend az órán, és nem alakul ki megfelelő tanár-diák *partnerségi kapcsolat*, vagyis nem megfelelő a *léggör*. Intézményvezetőként is – a magas szintű szakmaiság szem előtt tartása mellett – az egyik legfontosabb célkitűzésem volt, hogy iskolánk olyan intézmény legyen, ahol jó léggörben lehet tanulni és tanítani.

2012-ben választottak a Horváth Mihály Gimnázium intézményvezetőjévé, egyszerűnek a legnagyobb jóindulattal sem mondható körülmények között. Az eltelt tíz esztendőt végig gondolva számos tapasztalattal gazdagodtam, mely időszaknak a szakmaiság és az intézmény menedzselése terén elért eredményeit a „Helyzetelemzés” című fejezetben fejtem ki részletesebben.

Igazgatóságom alatt, 2013-2015 között végeztem el a SzTE Juhász Gyula Pedagógusképző Karán a „Közoktatási vezető” pedagógus szakvizsgára felkészítő képzést.

Tanári pályám egyik legnagyobb elismerésének tekintem, hogy a Mozaik Kiadó 2013-ban felkért az új kerettanterv szerint átdolgozott Kémia 9., majd ezt követően a Kémia 10. tankönyvének szakmai lektorálására.

2014-ben elvégeztem az OFI által szervezett kémia szaktanácsadói képzést. Munkám elismeréseként 2014-ben az EMMI Elismerő oklevele kitüntetésben részesültem.

Helyzetelemzés, fejlesztési elképzelések

Pedagógiai munka, kapcsolatrendszer

Iskolánk idén 163 éves, nagy múltú intézmény. Az 1714-ben már elemi iskolát szervező református egyház alapította 1859-ben, és tartotta fenn néhány évtizedig, majd az 1800-as évek végén állami kézbe került (bővebben: <http://www.hmg.hu/iskolankrol/tortenet>). Úgy gondolom, napjainkban is aktuális, megfontolandó és korszerűnek nevezhető az iskolaalapító közösség, a reformátusság egyik legősibb jelmondata, a „Semper reformari”, vagyis állandóan megújulni. Hiszen rohamosan változó, dinamikus világunkban – jó értelemben vett – állandó alkalmazkodó képességre van szüksége diáknak, tanárnak, iskolának egyaránt, hogy a világ forgatagában emberként helytálljunk, megmaradhassunk, legfontosabb értékeinket is megőrizzük, és küldetésünknek is eleget tehesünk.

Mivel 2020-tól a felsőoktatásba való bekerülés feltétele legalább egy emelt szintű érettségi vizsga – ami nagyon üdvözlendő! –, iskolánk egyik legfontosabb feladata az erre való minél eredményesebb felkészítő munka. Ehhez a legjobb fejlődési lehetőség egy pedagógus számára, ha maga is részt vesz az emelt szintű vizsgáztatásban, dolgozatjavításban, illetve a szóbeli bizottságok munkájában; ebben magam is részt veszek minden évben, és erre biztatom kollégáimat is.

Fentiek jegyében alakítja iskolánk is a kínálatát, mely eléggé széles spektrumú: angol, kezdő német angollal, kezdő francia angollal, humán, irodalmi-drámai, média, matematika-fizika, biológia-kémia, általános tagozat földrajz és sport (vízilabda és tánc) szakiránnyal, valamint hatévfolymos képzés. Az iskola kínálatát az utóbbi egy-két évben újra kellett gondolni. Mivel diákjaink jelentős része a felsőoktatási intézményekben folytatja tanulmányait, mindenképp az egyik legfontosabb szempont kell, hogy legyen a folytatásra való megfelelő felkészítés, valamint a felsőoktatás, a munkaerőpiac igényeihez való igazodás. Célszerűen azt szeretnénk, ha diákjaink megfelelő lehetőségekhez jutnának az itt szerzett tudással.

A nyelvi tagozatokkal kapcsolatban egyértelmű, hogy minden diák igyekszik középiskolás éve alatt legalább egy középfokú nyelvvizsgát megszerezni. A nyelvoktatás terén tehát arra kell még nagyobb figyelmet fordítanunk, hogy a középfokú nyelvvizsgára való felkészülést a lehető legkomplexebb módon elősegítsük. Ennek eszközeként rendelkezésre állnak „nyelvi labor”-ként az informatikai eszközök, valamint a tanórán kívüli, tanáraink által tartott nyelvvizsga felkészítők. Az anyanyelvi lektorok léte is kulcsfontosságú egy nyelvtagozatokat is működtető középiskola számára, ami az elmúlt évek többségében mind a négy oktatót élő idegen nyelvből megvolt (angol, német, francia és orosz). A cserekapcsolatok kibővítésére is nagy hangsúlyt fektettem, hiszen egy külföldi utazás, az évek óta tanult élő idegen nyelv használata meghatározó élmény lehet egy középiskolás diáknak. Így a már meglévő partnerségünk, testvérvárosunk, Sankt Augustin gimnáziumával folytatott diákcsere mellé létrehoztuk finnországi kapcsolatunkat (Kaarina), valamint Oroszországban is voltak diákjaink diákcsere program keretében. A diákcsereken kívül is minden lehetőséget igyekszünk kihasználni, hogy diákjaink alacsony költséggel külföldre utazhassanak, hiszen a tapasztalatok alapján már egy rövidebb kint tartózkodás is az élő nyelvhasználat, a magabiztosság ugrásszerű javulását eredményezi. Sajnos az utóbbi két esztendőben erre nem volt lehetőség, és a nyelvtanulási célú, államilag finanszírozott utazás is elmaradt, azonban reményeink szerint a közeljövőben újraindul az élet ezen területe is.

A más nemzetek közösségeivel való kapcsolaton kívül nagy jelentősége van a határon túli magyar intézményekkel, közösségekkel való kapcsolatépítésnek is, hiszen diákjaink egészen más értékrendet, gondolkodásmódbeli hangsúlyokat ismerhetnek meg az elszakított területeken, melynek át- és megélése feltöltődést jelent számu(n)kra. Az elmúlt nyolc évben szoros együttműködés, baráti viszony alakult ki a sepsiszentgyörgyi Plugor Sándor Művészeti Líceummal, Románia első magyar nyelvű drámatagozatával, akikkel testvériskolai megállapodást írtunk alá a Sepsiszentgyörgy-Szentes testvérvárosi megállapodással egyidőben. A zentai Bolyai Tehetséggondozó Gimnázium és Kollégiummal is kölcsönösen szervezünk diákcsere kirándulásokat. Ezen kívül a Rákóczi Szövetség jelentős szakmai és anyagi támogatásával több felvidéki, erdélyi és délvidéki iskolával kerültünk partneri viszonyba, ami az egyre gyakoribb kölcsönös vendéglátás során gyümölcsöző kapcsolatokat eredményezett, ami sajnos az utóbbi két év pandémiás időszakában ugyan megrekedt, azonban a járványhelyzet javulásával most sok minden újra indulhat. A Határtalanul pályázat is felbecsülhetetlen segítséget jelent, melynek pályázati rendszere örvendetes módon egyszerűsödni, gyakorlatiasabbá válni látszik. Ezen a téren is folytatni kell a megkezdett kapcsolatépítést, ugyanis a kölcsönös

látogatással járó programok hordozzák a legnagyobb „hozzáadott értéket” az egyirányú utazásokkal és egyéb kirándulásokkal összevetve.

A természettudományi, tehát a matematika-fizika, biológia-kémia és földrajz tagozatokkal kapcsolatban fontosnak tartom, hogy ezekből a tudományokból manapság piacképes végzettséget lehet szerezni, gondoljunk csak például az orvosi, a különféle mérnöki, illetve a gyógyszerész hivatásokra. Ezek a tagozatok nagyban hozzásegítik a diákokat, hogy ne csak bejussanak az egyetemre, főiskolára, hanem benn is tudjanak maradni, vagyis szilárd alapjaik legyenek. A gyakorlati képzést, tehát az erdei iskolát, a laboratóriumi, valamint a terepgyakorlatot a képzés fontos részének tartjuk.

A humán tagozat első évfolyama az elmúlt tanévben végzett, és elmondhatjuk, hogy több országos verseny élmezőnyébe bekerültek diákjaink. A humán képzés más formája, az irodalmi-drámai, valamint a média tagozat – korábban az irodalmi-drámai részeként, most már önállóan – már régóta létezik. Mivel ezeken a szakterületeken talán nehezebb piacképes végzettséghez jutni, a képzések erősségének a nyitott, kreatív személyiség kialakulását, a kommunikációs készségeket, a napjainkban egyre nagyobb hangsúlyt kapott érzelmi intelligencia (EQ) kiemelt fejlesztését tekinthetjük. Mindenképp figyelemre méltó és követendő a – mára több, mint 100 színművészt adó – drámai tagozat összetartása és közösségi szemlélete, amely példaértékű. Az irodalmi-drámai tagozat helyi közéletbe való aktívabb bevonása az elmúlt években megvalósult, így mostanában már a nemzeti ünnepeinken leginkább iskolánk diákjai adják az ünnepi műsort, ami nagy elismerést vált ki városunk polgáraiból, és erősíti az intézményünk és a város kapcsolatát. Ugyanez mondható el a médiás diákokról, akik részt vehetnek a helyi médiumok gyakorlati munkájában, valamint az iskolai események dokumentálásában, de nemegyszer felkérés alapján más iskolák, intézmények eseményeinek rögzítésében, közvetítésében is részt vesznek (pl. szalagavató bálak online streamelése).

Az általános tagozatra általában olyanok jelentkeznek, akik még nem tudják, hogy a tudományok mely területe érdekli őket, vagy nem akarják magukat elkötelezni. Az alapvető műveltségelemekkel való megismerkedés után ők a 11-12. évfolyamon az emelt szintű/fakultációs oktatásban tudnak felkészülni az emelt szintű érettségire.

A tánc tagozat, valamint a vízilabdás csoport létét Nemzeti Sportvárosunk sporthagyománya indokolja, hiszen városunkban ez a két sport ún. húzóágazat. Iskolánk táncos diákjai az országos, európai és világbajnokságokon rendszeresen az élmezőnyben végeznek. Vízilabdásaink közül többen a nemzeti válogatottban játszanak, például Dömsödi Dalma végzős diákunk nemrég került be a nemzeti női vízilabda válogatottba. Sajnos a jelentkezők alacsony

száma miatt ez a tagozat az utóbbi egy-két évben nem tudott önállóan elindulni, azonban a sporttehetségek kibontakozását minden lehetőséget kihasználva igyekszünk segíteni.

A hatosztályos képzést, amelyet két éven át nem tudtunk elindítani, a képzés eredményes átszervezése után négy éve sikerült újraindítanunk, és most már elmondhatjuk, hogy már negyedik éve egyre növekvő létszámmal tudjuk elindítani.

A (közel)jövő legfontosabb feladatai közé tartozik nagy valószínűséggel a diákok szemléletmódjának, életcéljának, tudatos fogyasztói és környezettudatos magatartásának alakítását elősegítő programok szervezése. Ezen a téren nagy jelentőségűek a legkülönbébb rendhagyó órák híres szakemberekkel, nagy hatású személyiségekkel, akik példaképként állhatnak a diákok előtt. Ezen kívül a szabadidő értelmes eltöltését célzó foglalkozások is valószínűleg előtérbe kerülnek, mint ahogyan Izland példáján láthatjuk (ún. „izlandi modell”), ahol a drogprobléma ugrásszerűen javuló tendenciát mutat, mióta a fiataloknak a legkülönbébb szabadidős tevékenységek sokaságát kínálták, ahol mindenki megtalálhatja a neki megfelelő sportot, hobbit, egyéb tevékenységet. Ezen a téren pozitív példa iskolánk túraéletének és sítáborainak utóbbi években való fellendülése, de ide sorolnám a fiatalok számára az iskolánkban létrehozott zenekari próbatermet, melyet szakszerű felkészítéssel használhatnak a diákok, jómagam pl. hobbizenészként egy diákzenekart vezetek, amely iskolai, városi rendezvényeken időről-időre megmutatkozik. Ezekhez a túrákhoz, foglalkozásokhoz odaszánt, elhivatott kollégákra van szükség, akik önzetlenül, gyakran szabadidejüket sem kímélve biztosítanak élményt, programokat a fiataloknak. Vannak ilyen kollégáink.

Tehetséggondozó munka

Gimnáziumként a legfontosabb feladatunk a tehetséggondozás. Habár mindig is ezt csináltuk, azonban a tudatosság, a célzott szakmai fejlődés ezen a téren is több sikert ígér. Így ezen a területen mérföldkőnek tekinthető a Magyar Tehetséggondozó Szervezetek Szövetsége (MATEHETSZ) Tehetségpont Hálózatához való csatlakozásunk. 2014-ben a Regisztrált Tehetségpont, 2015-ben pedig már az Akkreditált Kiváló Tehetségpont minősítést nyerte el iskolánk, ami a lehetséges legmagasabb fokozat a tehetségpont rendszerben. 2016 őszén a két másik szentesi Akkreditált Kiváló Tehetségponttal és más partnerekkel együttműködve megalapítottuk a Szentes Térségi Tehetségsegítő Tanácsot, melynek - kezdeményező szerepéből adódóan - elnökévé választottak. Mind az akkreditációval elnyert cím, mind a Tanács létrehozása pályázati lehetőségekhez juttatja iskolánkat. A konkrét anyagi haszon mellett azonban

döntő jelentőségű a Tehetségpontok együttműködése során kialakult, illetve megerősödött szakmai kapcsolatrendszer, ami a folyamatosan fejlődő, minőségi nevelés-oktatás záloga.

Személyi feltételek

Iskolánk humán erőforrása úgy gondolom, nagyjából megfelelő, a legtöbb területen igen erős szakmailag. Természetesen a szükségleteknek megfelelően a személyi állományt alkalmasint alakítani kell, a szakmaiság mindenek felett való szem előtt tartásával.

Mindenképp fontosnak tartom megjegyezni, hogy az újonnan alkalmazott személyek között igen szerencsés, ha minél nagyobb számban vannak pályázatíró és lebonyolító kompetenciákkal rendelkező személyek. Ugyanis - mint azt majd a tárgyi feltételek fejezetnél részletezni fogom -, iskolánk fejlesztésének egyik legfontosabb lehetősége a pályázati források minél magasabb fokú kihasználása.

Mint már említettem, a nevelés-oktatás keretein belül nem csak tantárgyi tudással, hanem egyéb kompetenciákkal, értékrenddel is fel kell ruháznunk diákjainkat, hogy megfelelő szemlélettel, értékrenddel és döntési képességgel felkészülve tartalmas, értékes emberi életet élhessenek. Ezt azért tartom fontosnak, mert az életünk minőségét alapvetően meghatározza az emberi kapcsolataink minősége, és mindennemű emberi kapcsolatnak természetszerű velejárója a konfliktus, ami megoldatlanul tönkretetheti, megoldva viszont megerősítheti, elmélyítheti a kapcsolatokat. A nevelőtestületben a konfliktuskezelés oktatásában jártas, felkészült szakemberek is találhatóak, és az általuk tartott – rendhagyó – osztályfőnöki, ill. egyéb órák keretében a diákok sok hasznos képességgel gazdagodhatnak. Ezen a téren nagy segítség a négy éve hozzánk érkezett – félállású – iskolapszichológus.

Tárgyi feltételek

A tárgyi feltételeket két nagy csoportra osztva részletezem: az épülettel, valamint az egyéb szükséges tárgyi szükségletekkel kapcsolatos kérdésekre bontva.

Iskolánk épülete több, mint 100 éves régi, patinás épület, mely messziről rátekinthető szemet gyönyörködtető, szép látvány. Közelebről megnézve azonban a sok évtizedes elhanyagolás következtében a látvány és az állapot sok helyen lehangoló. A vakolat sok helyen omladozik, az épület belső részein is több helyen szakadt már le mennyezeti vakolat – szerencsére személyi sérülés nélkül. Habár a már kilenc éve műszakilag előkészített energiahatékonysági pályázat még nem került megvalósításra, több területen már sikerült jelentős ered-

ményt felmutatnunk, és néhány lényegi elemben már elmozdulás tapasztalható, azonban a szükséges felújítás jelentős hányada még hátra van. Így 2013. nyarán felújításra kerültek az évtizedek óta lepusztult tornatermi öltözők, és sor került néhány lényeges lépésre, így a hőközpontunk felújítására, jónéhány tanterem festésére és felesiszolására, a hátsó kerítés legkritikusabb szakaszainak újjáépítésére, valamint a tető héjazatának cseréjére a biológia terem födém-rekonstrukciójával és a sportudvar felújításával párhuzamosan. A napokban fejeződik be a részleges villamos felújítás a kapcsolószekrények és az informatika termek hálózatának felújításával, valamint a világítás korszerűsítésével. Szükséges lenne továbbá egy második tornaterem építése a tornaterem kapacitásának kb. 2,5-3-szoros óraterhelése miatt. A tornaterem tervezési munkálatai támogatóink segítségével elkezdődtek, reméljük, hogy a következő években sor kerül a megvalósításra. Ezen kívül szükséges lenne a külső-belső vakolat javítása, valamint a folyosói járófelületek cseréje.

Az egyéb tárgyi feltételek, infrastrukturális állapotok is jelentősen javultak. Iskolánk IKT eszközökkel való ellátottsága már megfelelő, minden teremben van valamilyen vetítési lehetőség. A számítógéptermegek PC-állományát az utóbbi néhány hétben sikerült teljes mértékben lecserélni illetve felújítani, így az már teljes mértékben alkalmas a digitális kultúra oktatására, az érettségi mindkét szintjére való felkészítésre.

A jó emberi kapcsolatok mindenféle partnerségi viszonyban rendkívül fontosak, és erre minden szinten oda kell figyelni, hiszen a kölcsönös együttműködéssel rendkívül sokféle problémát meg lehet oldani. Tehát a fenntartóval, valamint a városvezetéssel és minden más partnerünkkel törekszem a konstruktív partneri kapcsolat kialakítására és fenntartására az intézmény további fejlődése érdekében.

Összegzés

Tíz év iskolavezetés után elmondhatom, hogy számtalan – pozitív és negatív – tapasztalattal gazdagodtam. A munkám rendkívül összetett, soktényezős. Sok problémát sikerült megoldanunk, azonban vannak még szép számmal megoldásra váró feladatok. Mindent egybevetve megállapíthatom, hogy a tíz évvel ezelőtti intézményvezetői pályázatom záró szavai kivétel nélkül ma is helytállóak, így szeretném az alábbiakat „önmagamtól idézni”.

„A magyar iskolarendszer változások alatt és előtt áll, és nekünk ezekből a változásokból minél többet profitálnunk kell, a lehető legjobbat kell kihozni magunkból. Meg kell látnunk – a kritikák ellenére – a köznevelési törvényben rejlő pozitívumokat és lehetőségeket, hiszen ha a benne foglaltak megvalósulnak, az rendkívül pozitív változásokat indíthat el iskolánkban, de országszerte is. A különféle emberi kapcsolataink ugyanis hangsúlyosan megjelennek a törvényben, és a nemzeti alaptantervben is. A család intézménye közismerten válságban van, az emberi kapcsolataink közül talán itt nyilvánul meg a legélesebben az értékesítés. Megfelelő kommunikációval és hozzáállással tapasztalatom szerint szinte minden emberi konfliktust meg lehet oldani, és erre rendkívül nagy szükségünk lenne. Tágabb közösségeink, az iskolánk, a tantestület is a közösségépítés színhelye kell, hogy legyen, hiszen ez (lenne) az eredményes munka, az együttműködés alapja. Nagyobb közösségünk, Szentes városának meghatározó iskolája vagyunk, halljuk meg az itt élő emberek véleményét, meglátásait, hiszen a szőnyeg alá söpört, elhallgatott dolgok soha nem szülnek jót. Mivel a rend egyre markánsabban megjelenő – jogos – társadalmi igény, vigyük az iskolát abba az irányba, hogy a dolgok rendben menjenek. Az egymás kölcsönös tiszteletéből fakadó rend pedig tapasztalatom szerint igazi, jó értelemben vett szabadságot szül. Nagyobb közösségünket, a nemzetünket szeretnünk kell, úgy, hogy közben a többi nemzetet is értékeljük, szeretjük és tiszteljük. Egy erdélyi kirándulás során sok mindenre rájön az ember, vigyük el az osztályainkat, hiszen erre már pályázati források is rendelkezésre állnak. Tapasztalatból tudhatjuk, hogy a rombolás sokkal hatékonyabb, mint az építés. Gondolkozzunk, és válasszuk az építkezést, építsünk iskolát, családot, közösséget, nemzetet.”

Fentiek megvalósításához, az egy évtizede megkezdett munkám folytatásához kérem a Tisztelt Miniszter Úr, valamint a Tisztelt Tankerületi Igazgató Asszony támogatását.

Szentes, 2022. március 30.

Tóth Tamás József
Horváth Mihály Gimnázium, Szentes